

[Lindholt.]

ring osv., således at man ude i kommunerne har fået tekniske udvalg, der tager sig af det hele, og det er jo en ganske udmærket form for rationalisering, der er sket dér. Men det, der kan undre, er, at man ikke på et højere plan vil foretage den samme rationalisering, og her tænker jeg på fredningsplanudvalgene. De bør i virkeligheden afskaffes, fordi det, fredningsplanudvalgene tidligere foretog sig, med lige så stort held kan foretages af de regionplanlæggende myndigheder. Det bliver jo trods alt de samme arkitekter, hvad enten de er ansat det ene eller det andet sted. Men de må kunne gennemføre de ting, der er nødvendige i forbindelse med selve byplanlægningen også.

Jeg forestiller mig, at der kun skulle være en bestemmelse om, at man i regionplanlægningen også skulle tage fredningsmæssige hensyn. Derved har man fået det største af området væk fra fredningsplanudvalgene, som således ikke behøver at eksistere. Og med hensyn til det, jeg vil kalde specifikke fredninger, altså spørgsmål om særlig sjældne flagellater i visse åstrækninger osv., ja, dertil har vi jo stadig væk fredningsmyndighederne, så det må være tilstrækkeligt i den henseende.

Altså, fremskridtspartiets stilling er den, at vi går ind for en ophævelse af fredningsplanudvalgene, således at det, de foretog sig, henlægges under regionplanlægningsmyndighederne.

Poul Boeg (CD):

Miljøministeren påpegede, at det centrale i problemstillingen var at finde en rimelig balance og et system, sådan at vi dels kunne opnå en vis forenkling, dels samtidig kunne tilgodese de hensyn, som her har krav på at blive tilgodeset. Det er jeg naturligvis helt enig i, og jeg ved fra mit tidligere samarbejde med ministeren, at vi sikkert i udvalget kan tale os til rette om enkelthederne.

Nu ville jeg i øvrigt navnlig gerne, som jeg nævnte før, stille et par spørgsmål til ministeren, som jeg ikke nåede i første omgang — det er lidt svært at tilpasse sig denne delvis svigtende og delvis virkende elektronik. Mine spørgsmål er følgende: for det første kom jeg ind på dette med aflysning af de eksisterende fredningsplaner. Dér ville jeg være interesseret i, om ministeren

kan oplyse noget om, hvor store samlede arealer det her drejer sig om.

For det andet ville jeg gerne spørge om de økonomiske konsekvenser af dette, der står i bemærkningerne, side 4, at der slet ikke vil være nogen udgifter i forbindelse med dette. Men det bliver jo et meget stort aflysningsapparat, der her skal sættes i gang, og det er formentlig slet ikke helt uden udgifter.

For det tredje og som det sidste ville jeg gerne have lov til at spørge, om dette forslag har været forhandlet med Danmarks Naturfredningsforening. Jeg spørger, fordi der i fremsættelsestalen står, at det har været drøftet med de kommunale organisationer og med hovedstadsrådet, men det er mit indtryk, at ministeren er enig med mig i, at naturfredningsforeningen udfører et så fortjenstfuldt arbejde for fredningssagen, at det vel var rimeligt, hvis den også blev rådspurgt, og skulle det ikke være sket, ville jeg da meget henstille, at man tog naturfredningsforeningen med på råd og gav den lejlighed til at udtale sig, inden vi her efter første behandling kommer i gang med detaljerne i forslaget.

Måtte jeg afslutningsvis sige, at jeg tror, Danmark har en af verdens bedste, måske den bedste, naturfredningslovgivning med det komplekse, vi har med naturfredningsloven, by- og landzoneloven, råstofloven og miljøloven, og vi kan glæde os over, at det jo hidtil her i tinget har været sådan, at disse love har kunnet gennemføres enten i enighed eller i hvert fald med meget stor og bred tilslutning.

Jeg vil da derfor gerne udtrykke det håb, nu da vi har denne debat af fredningsspørgsmål, at man her i tinget fortsat vil blive ved med at stå sammen om fredningssagen og stå vagt om denne menneskevenlige sag. Det føler jeg mig inspireret til at sige bl. a. på baggrund af de indlæg, vi har hørt fra fremskridtspartiet, der jo anslog helt, helt andre toner.

Miljøministeren (Holger Hansen):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Lindholt og til hr. Hans Bjerregaard, at når jeg føler mig lidt forvirret over fremskridtspartiets standpunkt, skyldes det, at ordføreren den 22. maj, hr. Børge Pedersen, netop om nedlæggelse eller ikke-nedlæggelse af frednings-